

Súd: Okresný súd Svidník
Spisová značka: 6C/248/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8613204082
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 02. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Frigová
ECLI: ECLI:SK:OSSK:2016:8613204082.7

Rozhodnutie

Okresný súd Svidník, samosudkyňa JUDr. Anna Frigová, v právnej veci žalobkyne P. F., nar. XX.X.XXXX, bytom XXX XX O. XX, štátna občianka SR, zastúpenej JUDr. Ambrózom Motykom, advokátom Advokátskej kancelárie so sídlom Nám. SNP 7, 091 01 Stropkov proti žalovanej Rapid life životná poisťovňa, a.s., so sídlom Garbiarska 2, 040 71 Košice, IČO: 31 690 904, o zrušenie rozhodcovského rozsudku, takto

rozhodol:

Z r u š u j e rozhodcovský rozsudok Arbitrážneho súdu Košice so sídlom Alžbetina 41 v Košiciach sp. zn. 3C/2541/2012 zo dňa 19.1.2012 vydaný rozhodcom JUDr. Michalom Škriabom.

Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobkyni na trovách konania sumu 630,98 eura na účet jej právneho zástupcu JUDr. Ambróza Motyku, vedeného v SLSP Stropkov, IBAN: X XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX, X.: L., VS: XXXXX do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť súdny poplatok v sume 99,50 eura na účet tunajšieho súdu do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobkyňa sa podanou žalobou zo dňa 11.7.2013 domáhala zrušenia rozhodcovského rozsudku Arbitrážneho súdu Košice so sídlom Alžbetinska 41 v Košiciach sp. zn. 3C/2541/2012 zo dňa 19.1.2012.

Žalobu odôvodnila tým, že dňa 13.6.2008 uzatvorila so žalovanou poisťovňou na predtlačenom formulári. V zmluvnom vzťahu vystupovala v pozícii spotrebiteľa a poisťovňu je potrebné považovať za spotrebiteľskú, predformulovanú štandardnú zmluvu, na ktorú je potrebné aplikovať normy spotrebiteľského práva a použiť náležité výkladové pravidlá.

6C/248/2013

-2-

Neoddeliteľnou súčasťou zmluvy boli aj Všeobecné poisťovné podmienky, ktoré v XV. časti upravovali rozhodcovskú doložku. Podľa bodu 1. citovanej rozhodcovskej doložky: „Poisťovňa a poisťník sa dohodli, že všetky vzájomné spory a sporné nároky z poistenia sa rozhodnú v rozhodcovskom konaní pred rozhodcovským súdom. Rozhodcovské konanie sa zásadne riadi zák. č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní v znení neskorších predpisov s výlukami a odchylnou úpravou vykonanou týmto článkom, štatútom rozhodcovského súdu a jeho rokovacím poriadkom.“ Namieta platnosť citovanej rozhodcovskej doložky. Ustanovenie § 53 ods. 4 písm. r) OZ je účinné od 1.1.2008, avšak rozhodcovskú doložku bolo možné v zmysle generálnej klauzuly (§ 53 ods. 1 OZ) považovať za neprijateľnú zmluvnú podmienku, ktorá je podľa ust. § 53 ods. 5 OZ postihnutá absolútnou neplatnosťou už aj pred 1.1.2008. Neprijateľnosť rozhodcovskej doložky v zmysle generálnej klauzuly predstavuje skutočnosť, že nie je individuálne

dojednaná, pretože je súčasťou Všeobecných poisťných podmienok, ktoré vopred pripravila žalovaná a spotrebiteľ žiadnym spôsobom nemá možnosť ovplyvniť ich obsah. Môže len zmluvu ako celok, vrátane VPP, odmietnuť, alebo sa podrobiť celému predformulovanému obsahu.

Z textu rozhodcovskej doložky v časti XV. VPP možno celkom zreteľne rozpoznať značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Pre porovnanie dala do pozornosti súdu neprijateľnosť rozhodcovskej doložky v rakúskom práve, poukázala na rozsudok Súdneho dvora EÚ vo veci C-168/05 Elisa Maria Mostaza Claro, z ktorého vyplýva, že vnútroštátny súd má posudzovať ex offio nekalú povahu zmluvnej podmienky a tým vyrovnávať nerovnováhu, ktorá existuje medzi spotrebiteľom a dodávateľom. Tým budú naplnené ciele smernice, podľa ktorej sa majú štáty postarať o to, aby spotrebiteľa nekalé podmienky nezaväzovali. K problematike neplatnosti rozhodcovskej doložky už bolo vydaných viacero rozhodnutí Najvyššieho súdu SR, ale aj Ústavného súdu SR.

Rozhodcovský rozsudok, ktorého zrušenia sa v predmetnom konaní domáha, priznáva žalovanej nárok odvodený z ustanovenia VPP v časti XVII. ods. 7a. Tento formulovaný text VPP je nejasný a neurčitý a celkom rozhodne spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Je súčasťou predformulovaného textu VPP, z čoho je zrejmé, že nebol individuálne dojednaný. Provízny náklad v podobe úhrady odmeny za sprostredkovanie poisťnej zmluvy, ktorým by mal byť zaťažený spotrebiteľ, je v zmysle nemeckej doktríny skutočného plnenia neprijateľnou zmluvnou podmienkou. Rozhodcovský súd napriek tomu takýto nárok žalovanej v rozhodcovskom konaní bez bližšieho zdôvodnenia priznal a vôbec sa nezaoberal nevyváženosťou tohto zmluvného dojednania.

Tvrdí, že rozhodcovská zmluva vo forme rozhodcovskej doložky, na ktorej sa zakladá právomoc rozhodcovského súdu, bola uzatvorená neplatne, preto nedostatok právomoci rozhodcovského súdu spôsobuje materiálnu nevykonateľnosť takéhoto rozhodcovského rozsudku. Rozhodcovský rozsudok vydaný na základe neplatnej rozhodcovskej doložky možno nazvať „ničotným aktom“ alebo „paaktom“.

6C/248/2013

-3-

Žalovaná vo svojom písomnom vyjadrení k žalobe zo dňa 28.8.2013 uviedla, že žalobkyňa žiada zrušiť napadnutý rozhodcovský rozsudok z dôvodu neplatnosti rozhodcovskej doložky. V danom prípade nie je založený namietaný ani iný zákonný dôvod pre zrušenie rozhodcovského rozsudku. Tvrdenia navrhovateľa o neplatnosti rozhodcovskej doložky sú nepravdivé. Rozhodcovská doložka bola medzi žalobkyňou a žalovanou dojednaná individuálne, nie je preto neprijateľnou podmienkou v spotrebiteľskej zmluve a je teda platná.

Rozhodcovská doložka bola uzavretá v rámci poisťnej zmluvy č. 4478500002 uzavretej medzi žalobkyňou a žalovanou dňa 13.6.2008, ktorej súčasťou sú Všeobecné poisťné podmienky žalovanej zo dňa 21.5.2007 osobne a vlastnoručne podpísané žalobkyňou. Na konci tlačiva Všeobecných poisťných podmienok, oddelene od ostatného textu VPP, sa nachádzajú tzv. Osobitné zmluvné dojednania č. 01/2007 k poisťnej zmluve č. 447800002. Pod týmto textom je opätovne miesto na osobitný podpis vyjadrujúci súhlas s osobitnými dojednaniami, t. j. s rozhodcovskou doložkou a na tomto mieste je opätovne uvedený vlastnoručný podpis žalobkyne. Poukázala na skutočnosť, že rozhodcovská doložka bola uvedená a dojednaná v rámci Osobitných zmluvných dojednaní č. 01/2007, obsahujúcich len dva body, pričom bod 2. týchto dojednaní obsahuje rozhodcovskú doložku a priamo odkazuje na XV. časť VPP. Táto XV. časť VPP sa platne vzťahuje na daný poisťný vzťah len v prípade súhlasu poisťníka s Osobitnými zmluvnými dojednaniami č. 01/2007, pričom tento súhlas preukazuje vlastnoručný osobitný podpis poisťníka hneď za textom týchto dojednaní.

Zo znenia Všeobecných poisťných podmienok, osobitných zmluvných dojednaní je úplne zrejmé, že v tomto prípade išlo medzi účastníkmi o jednoznačné individuálne dojednanie rozhodcovskej doložky, keďže žalobca podľa vlastnej vôle mohol a nemusel osobitne podpísať rozhodcovskú doložku uvedenú v osobitných zmluvných dojednaniach. Pokiaľ by žalobkyňa rozhodcovskú doložku nepodpísala, nemalo

by to žiaden vplyv na zvyšok VPP a teda na poistný vzťah. Na individuálnom dojednaní rozhodcovskej doložky nič nemení ani skutočnosť, že obsah rozhodcovskej doložky bol vopred pripravený žalovanou. Návrh znenia rozhodcovskej doložky predsa žalobkyňu nezaväzoval, mohla sa slobodne rozhodnúť, či tento návrh akceptuje alebo nie. Žalovaná žalobkyňu nenútila, aby predmetnú rozhodcovskú doložku podpísala. V dôsledku individuálneho dojednania rozhodcovskej doložky nemôže súd skúmať prípadnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán. Žalobkyňa súhlasila so znením rozhodcovskej doložky, a teda aj keby rozhodcovská doložka založila nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán, nebol by súd oprávnený ju skúmať.

Ďalšou okolnosťou, na ktorú je potrebné poukázať v súvislosti s individuálnym dojednaním rozhodcovskej doložky a vyvíjajúcou sa judikatúrou Najvyššieho súdu Slovenskej republiky je skutočnosť, že poistník bol na osobitnom tlačive pred podpisom poistnej zmluvy osobitne poučený a upozornený na obsah všetkých poistných plnení v súvislosti s poistnou udalosťou, dobou trvania poistnej zmluvy, spôsobom zániku poistnej zmluvy, spôsobom platenia poistného a jeho splatnosťou (vrátane dôsledkov neplatenia resp. nepravidelného platenia), spôsobom stanovenia odkupnej hodnoty a rozsahu jej záruky atď. Zároveň bol na tlačive osobitne upozornený, že „v prípade vzniku sporov ... je možné využiť

6C/248/2013

-4-

na ich mimosúdne vyrovnanie inštitút rozhodcovského konania v zmysle zákona č. 244/2002 Z.z. ... a všeobecných poistných podmienok ... (XV. časť)“. Zmienené osobitné tlačivo nevyhotovuje poisťovňa svojvoľne v rámci vlastnej obchodnej praxe. Ide o listinu vyhotovenú v súčasnosti na základe zákona č. 186/2009 Z. z. (predtým zák. č. 340/2005 Z.z.). Tretí subjekt nezávislý od zmluvných strán poistnej zmluvy, tzv. viazaný finančný agent je povinný (v súčasnosti § 28 ods. 1 v spojení s § 5 ods. 1, § 33 zák. č. 186/2009 Z.z.) pred uzavretím poistenia bez účasti poisťovne informovať poistníka (spotrebiteľa) o podstatných okolnostiach poistného vzťahu. Dokument preukazuje právo poistníka dokonca požiadať o dodatočné vysvetlenie a doplnenie informácií o produkte. Listiny s obdobným obsahom registruje poisťovňa v rámci poistných vzťahov už od 1.1.2007. Podpisom Záznamu o potrebách a požiadavkách klienta žalobkyňa potvrdila, že jej boli o jej poistnom vzťahu poskytnuté odborné informácie zo strany finančného agenta.

Žalovaná poukazuje na skutočnosť, že žalobkyňa okrem púheho konštatovania značnej nerovnováhy vôbec neodôvodnila, v čom údajne vidí značnú nerovnováhu. Žalobkyňa neuviedla, v čom konkrétne vidí nielen nerovnováhu, ale dokonca značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán a to v neprospech spotrebiteľa. Podľa názoru žalovanej nie je žiadna skutočnosť, ktorá by v právach alebo povinnostiach žalobkyne ako spotrebiteľa zakladala značnú nerovnováhu.

Predmetná pohľadávka predstavuje osobitný provízny náklad spojený s uzavretím poistnej zmluvy, ktorý pri jej vzniku uhrádza poisťovňa, pričom tento nárok je vymedzený jasne a určito. Skutočnosť, že žalobkyňa sa zaviazala k úhrade pohľadávky, ktorá predstavuje províziu pre sprostredkovateľa, nemožno považovať za neprijateľnú podmienku, nakoľko vyplatená provízia súvisí s cenou poistného a predstavuje reálne výdavky žalovanej, teda náklad, ktorý musela žalovaná skutočne vynaložiť, a preto táto podmienka nespôsobuje nerovnováhu a už vôbec nie značnú nerovnováhu (hrubý nepomer) v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech žalobkyne.

Žalobkyňa bez ďalšieho poukázala na „nemeckú doktrínu skutočného plnenia“, v zmysle ktorej je podľa názoru žalobkyne provízny náklad poisťovne údajne neprijateľnou zmluvnou podmienkou. Žalovaná predovšetkým zdôrazňuje, že žalobkyňa odkazuje na ani nie právny predpis, ale len právny názor, ktorý nie je na území Slovenskej republiky platný a právne záväzný.

Žalobkyňa v podanom návrhu žiada súd, aby odložil vykonateľnosť rozhodcovského rozsudku. Návrh na odklad vykonateľnosti žalobkyňa nijako neodôvodnila. Žalovaná s podaným návrhom na odklad vykonateľnosti nesúhlasí. Povolenie odkladu vykonateľnosti by sa malo opierať naozaj o výnimočné a v tom ktorom prípade existujúce skutkové okolnosti, ktoré musia byť riadne odôvodnené. Súd v prípade povolenia odkladu vykonateľnosti rozhodcovského rozsudku prelamuje účinky právoplatného rozhodcovského rozsudku ešte pred rozhodnutím vo veci samej, preto by k odkladu vykonateľnosti

malo dôjsť len v celkom výnimočných a odôvodnených prípadoch a po dôkladnom preskúmaní všetkých okolností, na základe ktorých sa odklad povoľuje. Žalobkyňa svoj návrh na odklad vykonateľnosti napadnutého rozhodcovského rozsudku nijako neodôvodnila. Žalovaná má za to, že v danom prípade neexistujú žiadne okolnosti odôvodňujúce odklad vykonateľnosti

6C/248/2013

-5-

napadnutého rozhodcovského rozsudku a žalobkyňa ani žiadne takéto skutočnosti resp. okolnosti neuviedla. Na základe všetkých uvedených skutočností žalovaná navrhuje, aby súd po vykonaní dokazovania žalobu zamietol a priznal žalovanej trovy konania.

Žalovaná vo vyjadrení zo dňa 21.9.2015 uviedla, že v priebehu súdneho konania došlo k zmene právnej úpravy vykonanej zákonom č. 335/2014 Z.z. s účinnosťou od 1.1.2015, ktorým sa okrem iného mení a dopĺňa aj Exekučný poriadok. V zmysle aktuálne platného znenia Exekučného poriadku podľa ust. § 243d ods. 1 exekučné konanie na podklade predmetného rozhodcovského rozhodnutia bolo možné začať len do 31.3.2015, nakoľko na základe návrhu na vykonanie exekúcie podaného po tejto lehote nemožno udeliť poverenie na vykonanie exekúcie, rozhodcovské rozhodnutie prestáva účastníkov rozhodcovského konania zaväzovať. Žalovaná na základe predmetného rozhodcovského rozsudku Arbitrážneho súdu Košice sp. zn. 3C/2541/2012 zo dňa 19.1.2012 exekučné konania voči žalobkyni neiniciovala a návrh na začatie exekúcie nepodala a tak predmetný rozhodcovský rozsudok žalobkyňu a žalovanú nezaväzuje. Podľa názoru žalovanej nie je potrebné rozhodovať o jeho zrušení, nakoľko nezáväzné rozhodnutie je de iure už zrušené. Je pravdou, že zákon explicitne nestanovuje ako podmienku na konanie o žalobe o zrušení rozhodcovského rozsudku to, že je záväzný, ale je zrejmé, že takúto vlastnosť predpokladá. Záväznosť je predpokladom právoplatnosti a vykonateľnosti. Ak rozhodnutie - rozhodcovský rozsudok - zo zákona *expresis verbis* stratí svoju záväznosť, už nie je možné ho zrušiť v konaní pred súdom. Žalobkyňou sledovaný cieľ, nebyť viazaná rozhodcovským rozhodnutím, už nastal v dôsledku uvedenej zmeny právnej úpravy. K prechodnému procesnému ustanoveniu, akým je § 372w O.s.p. žalovaná udáva, že ide len o to, že už začaté konania pred súdom dokončia súdy príslušné podľa doterajších predpisov. Avšak tieto procesné ustanovenia nestanovujú, ako majú súdy konanie dokončiť a navyše nie každý rozhodcovský rozsudok spĺňa zákonné predpoklady v § 243d ods. 1 Exekučného poriadku a teda, že nebol podaný návrh na vykonanie exekúcie, resp. že predmetom pred rozhodcovským konaním bol spotrebiteľský spor. V tomto prípade ale tieto stanovené podmienky splnené sú, preto súd ako príslušný dokončí konanie, pričom musí prihliadnuť na zmenu právnej úpravy, v dôsledku ktorej sa zmenili vzťahy medzi účastníkmi a vzhľadom na vyššie uvedené žalobu zamietnuť.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi a to poisťnou zmluvou č. 4478500002, rozhodcovským spisom Arbitrážneho súdu Košice sp. zn. 3C/2541/2012 a zistil tento skutkový stav:

Z poisťnej zmluvy č. 4478500002 zo dňa 13.6.2008 súd zistil, že žalobkyňa uzavrela so žalovanou poisťnú zmluvu, ktorej neoddeliteľnou súčasťou sú aj Všeobecné poisťné podmienky, ktoré v XV. časti upravovali rozhodcovskú doložku. Podľa bodu 1. citovanej rozhodcovskej doložky sa poisťovňa a poisťník sa dohodli, že všetky vzájomné spory a sporné nároky z poistenia sa rozhodnú v rozhodcovskom konaní pred rozhodcovským súdom. Rozhodcovské konanie sa zásadne riadi zák. č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní v znení neskorších predpisov s výlukami a odchýlnou úpravou vykonanou týmto článkom, štatútom rozhodcovského súdu a jeho rokovacím poriadkom. V závere týchto podmienok sú uvedené osobitné zmluvné dojednania č. 01/2007 k poisťnej zmluve č. 4478500002, kde v bode 2. je uvedené, že poisťník a poisťovňa týmto vyjadrujú obaja spoločne a každý zároveň

6C/248/2013

-6-

svojím podpisom samostatne svoju vôľu v prípade vzniku akéhokoľvek sporu medzi zmluvnými stranami, že sa namiesto súdneho konania podrobia rozhodcovskému konaniu a že toto ustanovenie zmluvné strany chápu ako rozhodcovskú doložku.

Z návrhu na začatie konania zo dňa 2.1.2012 súd zistil, že Arbitrážnemu súdu Košice bol dňa 4.1.2012 doručený návrh žalovanej na začatie rozhodcovského konania proti žalobkyni o zaplatenie sumy 62,58 eura.

Z rozhodcovského spisu Arbitrážneho súdu Košice sp. zn. 3C/2541/2012 je zrejmé, že rozsudkom uvedeného súdu sp. zn. 3C/2541/2012 zo dňa 19.1.2012 bola žalobkyni uložená povinnosť zaplatiť žalovanej peňažnú sumu vo výške 62,58 eura a trovy rozhodcovského konania vo výške 276 eur a to všetko do 5 dní od doručenia rozhodcovského rozsudku alebo aby v tej istej lehote bol podaný odpor na súde, ktorý tento rozhodcovský rozsudok vydal. Rozhodcovský súd v odôvodnení rozhodcovského rozsudku konštatuje, že rozhodcovská doložka bola krytá samostatným podpisom žalovanej s tým, že táto ju nebola povinná v rámci poisťnej zmluvy ako celku podpísať a že žalovaná, teraz žalobkyňa, mala možnosť zmluvnú podmienku neprijať. Z doložených listín, najmä poisťných podmienok žalobkyne a osobitných zmluvných dojednaní k týmto podmienkam mal rozhodcovský súd za preukázané, že žalobkyňa so žalovanou spolu uzavreli platnú písomnú rozhodcovskú doložku. Arbitrážny súd Košice je orgánom príslušným vo veci konať a rozhodnúť. V odôvodnení je ďalej uvedené, že zo znenia poisťnej zmluvy ako aj z ďalších listín predložených žalobkyňou mal súd za preukázané, že uplatnená pohľadávka vznikla na tom skutkovom základe, že žalovaná podpísala poisťnú zmluvu, ktorej podpisom uplatnená pohľadávka vznikla. Podľa tvrdení žalobkyne, z ktorých rozhodcovský súd v rámci tohto skráteného konania vychádza, žalovaná predmetnú pohľadávku dosiaľ nezaplatila a nedošlo ani k jej započítaniu voči prípadnej odkúpnej hodnote alebo poisťnému plneniu z poisťnej zmluvy. Žalobkyňa si uplatnila náhradu trov konania vo výške 276 eur podľa pol. 8 Sadzobníka trov rozhodcovského konania, ktoré jej súd priznal vzhľadom na to, že žalobkyňa mala vo veci plný úspech. Z doručky súd zistil, že žalobkyni (v rozhodcovskom konaní žalovanej) bol rozhodcovský rozsudok doručený dňa 19.6.2013, t.j. zhruba po roku a pol. Z rozhodcovského spisu súd zistil, že v spise je zo dňa 9.1.2012 založené upovedomenie o začatí konania pred rozhodcovským súdom, ktoré však žalobkyni po jeho vydaní doručované nebolo.

Právna zástupkyňa žalobkyne na pojednávaní uviedla, že žalobkyňa v plnom rozsahu zotrváva na podanej žalobe ako aj na dôvodoch v nej vymedzených, v zmysle ktorých považuje rozhodcovskú doložku vymedzenú vo všeobecných poisťných podmienkach za absolútne neplatnú, a to podľa generálnej klauzuly § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Má za to, že rozhodcovský súd rozhodoval na základe neplatnej rozhodcovskej doložky a preto ide o ničotný akt a navrhuje, aby súd meritórne zrušil rozhodcovský rozsudok rozhodcovského súdu. Nespochybňuje argumentáciu žalovanej o prijatí novely exekučného poriadku, avšak poukázala na skutočnosť, že práve na túto situáciu reaguje aj novelizované ustanovenie § 372w O.s.p., z ktorého vyplýva, že spory o neplatnosť spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy a o zrušenie rozhodcovského rozsudku v spore spĺňajúcom podmienky podľa osobitného predpisu, o ktorých sa začalo konať na súde a ktoré sa do 1.1.2015 právoplatne neskončili, prerokujú a dokončia súdy príslušné
6C/248/2013

-7-

na konanie podľa doterajších predpisov. Má za to, že toto ustanovenie zakotvuje procesný postup súdu aj v prejednávanej právnej veci, pretože ide o konanie, ktoré začalo ešte v roku 2013 a samotná skutočnosť, že došlo k novele Exekučného poriadku nemá vplyv na to, že bol vydaný rozhodcovský rozsudok na základe neplatnej rozhodcovskej doložky. Žalobkyňa v čase podania návrhu postupovala v plnom rozsahu lege artis a žaloba sa javí dôvodnou a to z poukazom na už takmer konštantnú judikatúru všeobecných súdov aj s poukazom na to, že žalovaná už v rámci svojej procesnej obrany nespochybňuje hmotnoprávny základ sporu, ale poukazuje len na procesné ustanovenia a na novelizáciu Exekučného poriadku. Z hľadiska princípu právnej istoty má za to, že žaloba bola podaná dôvodne a preto navrhuje, aby súd rozhodcovský rozsudok zrušil.

Žalobkyňa pri výsluchu na pojednávaní uviedla, že trvá na podanej žalobe. Zmluvu uzavrela tak, že v roku 2008 ju oslovila jej kamarátka, sprostredkovateľka žalovanej, či nechce uzavrieť poisťnú zmluvu pre jej mladšiu dcéru, ktorá nemala uzavretú žiadnu poisťnú zmluvu. Kamarátka jej vypísala papiere a ona ich podpísala. Pri uzavretí poisťnej zmluvy ju zaujímala len výška poisťného, akú bude platiť. Keďže kamarátke dôverovala, tak celú poisťnú zmluvu a podmienky, ktoré boli v poisťnej zmluve, nečítala.

Nepamätá si ani to, či podpisovala nejaké zmluvné dojednania k poisťnej zmluve. Zo začiatku platila poisťné pravidelne, ale po nejakej dobe meškala dva mesiace. Dostala rozhodnutie z poisťovne o zrušení poisťnej zmluvy a dôvod bol uvedený ten, že neplatila poisťné. Považovala to za ukončenie zmluvy, nedostala od žalovanej už žiadnu ďalšiu písomnosť. Po niekoľkých rokoch obdržala rozhodcovský rozsudok, s ktorým išla za JUDr. Motykom opýtať sa, že čo vlastne s tým má robiť.

Právny zástupca žalovanej na pojednávaní uviedol, že v súvislosti s predmetom tohto súdneho konania predovšetkým poukazuje na zmenu právnej úpravy a to konkrétne prijatím ustanovenia § 243d Exekučného poriadku. Vo vzťahu k tomuto ustanoveniu žalovaná k podrobnostiach poukazuje na posledné písomné vyjadrenie z 21.9.2015, avšak pokiaľ ide o samotný žalobný návrh, žalovaná zotrváva na všetkých doteraz tvrdených skutočnostiach, má za to, že tento žalobný návrh je nedôvodný. Žalovaná vzhľadom na zmenu právnej úpravy nevidí žiaden praktický ani právny význam na to, aby súd rozhodoval vo veci samej v zmysle podaného žalobného návrhu. Podľa jeho názoru ani nie je možné za daného stavu vo veci samej ďalej konať a rozhodnúť. Zmyslom inštitútu žaloby o zrušenie rozhodcovského rozhodnutia je pozbavenie vykonateľnosti a záväznosti takéhoto rozhodnutia. Avšak obe tieto skutočnosti už nastali a to v dôsledku uvedenej zmeny právnej úpravy. Podľa jeho názoru nie je ani právne možné odňať záväznosť rozhodnutiu, ktoré už je nezáväzná. Tento právny dôsledok nastal priamo zo zákona a to bez potreby akéhokoľvek ďalšieho rozhodovania súdu v tomto alebo akomkoľvek inom konaní. Naplnením dispozície právnej normy je uvedené rozhodcovské rozhodnutie už nezvratne do budúca nezáväzná. Uvedené vo svojich dôsledkoch spôsobuje, že predmet tohto súdneho konania odpadol. Rovnako na usporiadaní právnych vzťahov medzi účastníkmi konania už súd v tomto súdnom konaní nedokáže nič zmeniť a to ani v prípade, ak by žalobnému návrhu vyhovel a rovnako ak by mu v prípade ako nedôvodnému nevyhovel. Ďalej uviedol, že pre rozhodnutie súdu je vždy rozhodujúci stav právny ako aj skutkový v čase rozhodovania a nie v čase podania žalobného návrhu.
6C/248/2013

-8-

V súčasnosti, teda v čase rozhodovania súdu už platí, že uvedené rozhodnutia sú nezáväzná. Právna istota je daná priamo textom zákona a priamo ten hovorí, že žalobkyňa už na základe tohto rozhodcovského rozhodnutia nie je povinná plniť a žalovaná nie je oprávnená takéto plnenie od nej vyžadovať a prijať. Navrhol, aby súd žalobu zamietol.

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka, za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

Podľa § 53 ods. 4 písm. r) Občianskeho zákonníka, za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré vyžadujú v rámci dojednanej rozhodcovskej doložky od spotrebiteľa, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní.

Podľa § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

Podľa § 40 ods. 1 písm. j) zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní, účastník rozhodcovského konania sa môže žalobou podanou na príslušnom súde domáhať zrušenia tuzemského rozhodcovského rozsudku, len ak pri rozhodovaní boli porušené všeobecne záväzné právne predpisy na ochranu práv spotrebiteľa.

Podľa § 40 ods. 2 vyššie uvedeného zákona, ak podá účastník rozhodcovského konania žalobu na príslušnom súde, napadnutý rozhodcovský rozsudok zostáva právoplatný. Súd, ktorý rozhoduje o žalobe, môže na návrh účastníka konania vykonať rozhodcovského rozsudku odložiť.

6C/248/2013

-9-

Podľa § 41 ods. 1 zákona o rozhodcovskom konaní, žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku možno podať v lehote 30 dní odo dňa doručenia rozhodcovského rozsudku účastníkovi rozhodcovského konania, ktorý podáva žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku. Ak účastník rozhodcovského konania požiadal o opravu rozhodcovského rozsudku podľa § 36, lehota začína plynúť od doručenia rozhodnutia o oprave rozhodcovského rozsudku.

Podľa článku 6 ods. 1 smernice rady 93/13/EHS zo dňa 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, členské štáty zabezpečia, aby nekalé podmienky použité v zmluvách, uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok.

Podľa článku 3 ods. 3 vyššie uvedenej smernice, príloha obsahuje indikatívny a nevyčerpávajúci zoznam podmienok, ktoré môžu byť považované za nekalé.

Podľa § 243d ods. 1 zák. č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov, exekučné konanie na podklade rozhodcovského rozhodnutia vydaného v rozhodcovskom konaní, ktorého predmetom je spor spĺňajúci podmienky podľa osobitného predpisu, vydaného pred 1. januárom 2015, možno začať len do troch mesiacov od účinnosti tohto zákona. Na základe návrhu na vykonanie exekúcie podaného po tejto lehote nemožno udeliť poverenie na vykonanie exekúcie; rozhodcovské rozhodnutie prestáva účastníkov rozhodcovského konania zaväzovať.

Podľa § 372w O.s.p., spory o neplatnosť spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy a o zrušenie rozhodcovského rozsudku v spore spĺňajúcom podmienky podľa osobitného predpisu, o ktorých sa začalo konať na súde a ktoré sa do 1. januára právoplatne neskončili, prerokujú a dokončia súdy príslušné na konanie podľa osobitných predpisov.

Vykonaným dokazovaním mal súd za preukázané, že na základe rozhodcovského rozsudku Arbitrážneho súdu Košice sp. zn. 3C/2541/2012 zo dňa 19.1.2012 bola žalobkyni uložená povinnosť zaplatiť žalovanej peňažnú sumu vo výške 62,58 eura a trovy rozhodcovského konania vo výške 276 eur a to všetko do 5 dní od doručenia rozhodcovského rozsudku alebo aby v tej istej lehote bol podaný odpor na súde, ktorý tento rozhodcovský rozsudok vydal. Z doručky z rozhodcovského spisu mal súd za preukázané, že žalobkyni bol uvedený rozsudok doručený dňa 19.6.2013 (rok a 5 mesiacov po jeho vydaní). Žaloba bola doručená súdu dňa 11.7.2013 v súlade s § 41 ods. 1 zákona o rozhodcovskom konaní. Z odôvodnenia tohto rozsudku vyplynulo, že rozhodcovská doložka bola krytá samostatným podpisom žalovanej s tým, že táto ju nebola povinná v rámci poistnej zmluvy ako celku podpísať a že žalovaná, teraz žalobkyňa, mala možnosť zmluvnú podmienku neprijat' a že teda žalobkyňa so žalovanou spolu uzavreli platnú písomnú rozhodcovskú doložku.

Súd má za to, že rozhodcovský súd sa platnosťou rozhodcovskej doložky zaoberal nedôsledne. Je zrejmé, že poisťná zmluva uzavretá medzi účastníkmi je spotrebiteľskou zmluvou. Žalovaná konala v rámci podnikateľskej činnosti, žalobkyňa zmluvu uzatvárala ako fyzická osoba mimo rámca obchodnej alebo podnikateľskej činnosti. V danom prípade súd posudzoval, či osobitné zmluvné dojednania podpísané aj žalobkyňou možno považovať za individuálne dohodnuté, čomu tak však v danom prípade nebolo, keďže boli vopred pripravené a nebolo možné meniť ich obsah. Zmluvná podmienka, rozhodcovská doložka, teda nebola individuálne dojednaná. Princíp práva, že „neznalosť zákona neospravedlňuje“ musí ustúpiť dôležitejšiemu princípu a to ochrane spotrebiteľa. Rozhodcovský súd si navyše vybrala sama žalovaná, čo nemôže byť akceptovateľné. Žalovaná neposkytla žalobkyni žiadne informácie pri podpisovaní rozhodcovskej doložky o rozhodcovskom konaní vrátane jeho porovnania so súdnym konaním, pretože inak by nepochybne žalobkyňa spomínanú rozhodcovskú doložku nepodpísala.

Otázku, či pri dojednaní rozhodcovskej doložky ide o neprijateľnú podmienku, treba posudzovať na jednej strane podľa vnútroštátnych právnych predpisov na ochranu spotrebiteľa a na druhej strane z pohľadu judikatúry Súdneho dvora Európskej únie najmä v súvislosti s ochranou spotrebiteľov ako slabšej strany. Súd skúmal všetky skutkové okolnosti dojednania rozhodcovskej doložky v sporoch vedených medzi dodávateľom a spotrebiteľom. Základným kritériom na posudzovanie, či ide o neprijateľnú zmluvnú podmienku, preto bude hodnotenie súdu, či v zmluvách uzavretých dodávateľom so spotrebiteľom sú ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (neprijateľná podmienka). Táto úprava platí na všetky neprijateľné podmienky. Pre posúdenie dojednania rozhodcovskej doložky ako neprijateľnej podmienky je dôležitá druhá veta podľa ktorej, ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané, nepovažujú sa za neprijateľnú podmienku. Na druhej strane sa podľa § 53 ods. 2 OZ nebudú považovať za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia obsiahnuté v návrhu zmluvných podmienok s pripojenými všeobecnými obchodnými podmienkami, ktoré dodávateľ pripravil vopred a pri ktorých spotrebiteľ síce mal možnosť oboznámiť sa s ich obsahom pred ich podpisom, a hoci aj v domácom prostredí, ale nemohol ovplyvniť ich obsah. Žalovaná vo svojich vyjadreniach poukazuje na to, že poisťná zmluva má osobitné postavenie medzi inými spotrebiteľskými zmluvami s tým, že jej Smernica 93/13/EHS udeľuje výnimku a že osobitným a odlišným od iných dodávateľov je aj skutkový dej, akým došlo k uzatvoreniu poisťnej zmluvy a rozhodcovskej doložky a to najmä účasť tretieho licencovaného subjektu (sprostredkovateľ poistenia) a rád predzmluvných informačných povinností včítane zo zákona povinného upozornenia žalobkyne na mimosúdne riešenie sporov. Osobitosti tohto prípadu a špecifické skutkové skutočnosti, najmä záznam o požiadavkách a potrebách žalobkyne, žalobkyňou vlastnoručne podpísaný, by mali opodstatňovať iný postup a závery súdu ako v prípadoch, ak sa zmluva podpisuje chvatne, bez sprostredkovateľa vo vidine rýchleho zisku pôžičky. Toto tvrdenie sa žalovanej nepodarilo preukázať. Žalovaná síce tvrdí, že žalobca nemusel podpísať osobitné zmluvné dojednania vo VPP, avšak už z XV. časti VPP je zrejmé, že sa poisťovňa a poisťník dohodli, že všetky vzájomné spory a sporné nároky z poistenia sa rozhodnú v rozhodcovskom konaní pred rozhodcovským súdom. Žalobkyňa bola aj v tomto prípade v postavení, že mala na výber len, či predložený vopred pripravený návrh podpíše alebo odmietne jeho podpísanie. V rozhodovanej veci na základe dodávateľom vopred stanoveného obsahu rozhodcovskej

doložky nielenže nerozhodoval všeobecný súd, ale rozhodoval rozhodca zvolený žalovaným. V danom prípade si žalobkyňa osobitne nevyjedнала rozhodcu. Rozhodcovská doložka je teda neprijateľná z dôvodu, že ak rozhodcovské konanie vyvolá dodávateľ, tak sa mu už musela žalobkyňa nezvratne podrobiť a tak riešiť jej spor pred rozhodcom, ktorý je pre ňu nepredvídateľným. Súd poukazuje, že rozhodcovská doložka bola neoddeliteľnou súčasťou VPP, kde spotrebiteľ nemal možnosť obsah

tejto doložky ovplyvniť. Súd konštatuje, že v prípade rozhodcovskej doložky, ktorá nebola individuálne dojednaná a spotrebiteľ uvažuje do omylu, nie je jasne formulovaná a je skrytá v ostatnom texte podmienok, takže si spotrebiteľ neuvedomí dôsledky jej podpísania a nemôže ju ovplyvniť pri podpise zmluvy či inej dohody s dodávateľom, najmä pri predložení návrhu nemôže ovplyvniť jej obsah, ide jednoznačne o neprijateľnú zmluvnú podmienku. Súdny dvor ES v rozsudkoch z 27. 06. 2000 Océano Group Editorial a Salvaz Editores C 240/98 až 244/98 vyslovil, že systém ochrany spotrebiteľa podľa smernice 93/13 vychádza z toho, že sa spotrebiteľ nachádza v nerovnom postavení voči predávajúcemu alebo poskytovateľovi, čo sa týka jeho vyjednávacej sily, tak úrovne informovanosti, čo ho vedie k tomu, že pristúpi na podmienky vopred vyhotovené predávajúcim alebo poskytovateľom bez toho, že by mohol ovplyvniť ich obsah. Ak teda takáto zmluvná podmienka nebola spotrebiteľom individuálne dojednaná, bráni tomu, aby na základe nej bol vydaný rozhodcovský rozsudok na návrh dodávateľa. Súd poukazuje na tzv. geografickú neprijateľnosť miesta konania o spore na rozhodcovskom súde, o čom už pojednávajú aj rozsudky Európskeho súdneho dvora C 240/98 až C 244/98 a C 243/08. Z pohľadu spotrebiteľa je rovnocenné, či na riešenie jeho sporov prostredníctvom rozhodcovského konania ho „donúti štandardná zmluvná klauzula alebo dodávateľ svojím konaním.“ Spotrebiteľ má byť chránený pred oboma a práve proti možnosti dodávateľa diktovať svoju vôľu v zmluvnom vzťahu bol vytvorený celý mechanizmus spotrebiteľsko-právnej ochrany pred štandardnými zmluvami. S poukazom na skutočnosť, že dojednanie o spôsobe riešenia sporov nebolo individuálne a z existujúceho formulárového dojednania je voľba pre konanie pre spotrebiteľa len iluzórna, súd teda vyhodnotil túto zmluvnú podmienku za neprijateľnú a teda za neplatnú. Spotrebiteľská vec je subjektívne, ako aj objektívne nearbitrabilná a túto skutočnosť dodávateľ v spotrebiteľskej zmluve dostatočne nezohľadnil (viď uznesenie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 3CoE/29/2010). V tejto súvislosti súd poukazuje na rozsudok Súdného dvora (ES) Océano Grupo Editorial SA a Rocío Murciano Quintero (C-240/98) a medzi Salvat Editores SA a José M. Sánchez Alcón Prades a spol., spojené prípady C-240/98 až C-244/98 a na rozsudok Mostaza Claro. Neprijateľná zmluvná podmienka spôsobuje hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa a prieči sa dobrým mravom. Ak rozhodcovské konanie prebehlo na základe neplatnej rozhodcovskej doložky, tak aj nový kvalifikovaný záväzok, ktorý mal vziť z takéhoto vadného súkromno-právneho procesu, nie je v súlade s dobrými mravmi. Aj keď súd v tomto konaní sa zaoberal len platnosťou rozhodcovskej doložky, musí poukázať na to, že konanie žalovanej pri vymáhaní pohľadávky v rozhodcovskom konaní vychádzajú z článku XVII. časť VPP z 21.5.2007 - bod 7c (takýto bod uvedeného článku sa vo VPP predložených rozhodcovskému súdu nenachádza) spočívajúcej v nákladoch žalovanej vynaložených na uzavretie poistenia, je v hrubom rozpore s dobrými mravmi z dôvodu, že o existencii takejto pohľadávky žalobkyňa za tri roky od ukončenia poistenia nevedela, že pohľadávka nebola započítaná pri ukončení poistenia a že jej vznik a trvanie nie je viazané na osobitné písomné alebo iné upozornenie, či predchádzajúcu písomnú výzvu. O podstate 6C/248/2013

-12-

a výške pohľadávky nebola žalobkyňa ako klient upovedomená finančným agentom žalovanej a dozvedela sa o nej až z doručeného rozhodcovského rozsudku. Súd sa nestotožnil s argumentáciou žalovanej, že v dôsledku novelizácie Exekučného poriadku súd by mal žalobu žalobkyne zamietnuť poukazujúc na novelizované ustanovenie § 372w O.s.p., z ktorého vyplýva, že spory o neplatnosť spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy a o zrušenie rozhodcovského rozsudku v spore spĺňajúcom podmienky podľa osobitného predpisu, o ktorých sa začalo konať na súde a ktoré sa do 1.1.2015 právoplatne neskončili, prerokujú a dokončia súdy príslušné na konanie podľa doterajších predpisov. Konanie o zrušenie rozhodcovského rozsudku začalo ešte v roku 2013 a samotná skutočnosť, že došlo k novele Exekučného poriadku nemá vplyv na to, že bol vydaný rozhodcovský rozsudok na základe neplatnej rozhodcovskej doložky.

Na základe uvedených skutočností súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Výrok o trovách konania sa opiera o ust. § 142 ods. 1 O.s.p v spojení s § 151 ods. 1 O.s.p.. v prospech žalobkyne, ktorá bola v konaní v plnom rozsahu úspešná a má preto právo na náhradu trov konania, ktoré jej v konaní vznikli. Žalobkyňa si uplatnila trovy konania spočívajúce v právnom zastúpení JUDr. Amrózom Motykom, advokátom, ktorý trovy právneho zastúpenia vyčíslil podaním zo dňa 22.2.2016. Súd vychádzal z neurčitej hodnoty sporu (§ 11 ods. 1 písm. a/ AT), výpočtový základ pre rok 2013 (§ 1 ods. 3 AT) - 871 eur: jeden úkon právnej služby: 60,07 eura, výpočtový základ pre rok 2014 (§ 1 ods.

3 AT): 804 eur: jeden úkon právnej služby: 61,85 eura, výpočtový základ pre rok 2015 (§ 1 ods. 3 AT) - 839 eur, jeden úkon právnej služby: 64,54 eura, výpočtový základ pre rok 2016 (§ 1 ods. 3 AT) - 858 eura, jeden úkon právnej služby - 66 eur. Trovy pozostávajú z odmeny za zastupovanie za tieto úkony právnej služby: 3 úkony právnej služby po 60,07 eura (príprava a prevzatie zastúpenia, podanie žaloby, účasť na pojednávaní dňa 15.10.2013), 1 úkon právnej služby po 61,85 eura (písomné vyjadrenie zo dňa 20.1.2014), 1 úkon právnej služby po 64,54 eura (účasť na pojednávaní dňa 1.10.2015 § 13a ods. 1 písm. d/ AT), 1 úkon právnej služby po 66 eur (účasť na pojednávaní 16.2.2016, § 13a ods.1, písm. d/ AT), režijný paušál 3 x 7,81 eura, 1 x 8,04 eura, 1 x 8,39 eura, 1 x 8,58 eura, z cestovného Stropkov - Svidník a späť (15 km x 2) na pojednávanie Okresného súdu Svidník motorovým vozidlom BMW 535d GT EČ SP-341 AM (§ 15 písm. a) AT): dňa 15.10.2013 (sadzba 0,26 eura/km) $0,26 \times 30 \text{ km} = 7,80 \text{ eura}$, dňa 1.10.2015 (sadzba 0,24 eura/km) $0,24 \times 30 \text{ km} = 7,20 \text{ eura}$, dňa 16.2.2016 (sadzba 0,24 eura/km) $0,24 \times 30 \text{ km} = 7,20 \text{ eura}$. Špecifikácia výpočtu cestovného - BMW 535d GT: spotreba paliva: 7,1 litra /100 km (0,071 l/km), cena pohonných hmôt: dňa 15.10.2013 (cena PHM účtovaná podľa portálu natankuj.sk), $1,158 \text{ eura/l} \times 0,071 = 0,08 \text{ eura/km} + 0,18 \text{ eura/km}$ sadzba základnej náhrady = 0,26 eur /km, dňa 1.10.2015 (cena PHM účtovaná podľa portálu podľa natankuj.sk), $0,907 \text{ eura/l} \times 0,071 = 0,06 \text{ eura/km} + 0,18 \text{ eura/km}$ sadzba základnej náhrady = 0,24 eura /km, dňa 16.2.2016 (cena PHM účtovaná podľa portálu natankuj.sk), $0,796 \text{ eura/l} \times 0,071 = 0,06 \text{ eura/km} + 0,18 \text{ eura/km}$ sadzba základnej náhrady = 0,24 eura/km, náhrady za stratu času (NSČ): (§ 17 ods. 1 AT), dňa 15.10.2013 Stropkov - Svidník - 2 začaté polhodiny = 26,02 eura, dňa 1.10.2015 Stropkov - Svidník - 2 začaté polhodiny = 27,96 eura, dňa 16.2.2016 Stropkov - Svidník - 2 začaté polhodiny = 28,60 eura, odmena spolu (bez DPH) = 525,82 eura, DPH 20 % = 105,16 eura, odmena spolu (aj s DPH) = 630,98 eura.
6C/248/2013

-13-

Povinnosť žalovaného zaplatiť trovy konania žalobkyni k rukám jej právneho zástupcu vyplýva z ustanovenia § 149 ods. 1 O.s.p..

O súdnom poplatku súd rozhodol podľa § 2 ods. 2 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov, pretože žalobca je podľa § 4 ods. 2 písm. za) tohto zákona od poplatku oslobodený a súd jeho žalobe vyhovel. Preto súd zaviazal neúspešnú žalovanú zaplatiť poplatok v sume 99,50 eura na účet tunajšieho súdu do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho písomného doručenia na tunajšom súde.

Z odvolania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Musí byť podpísané a datované. Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.